

ساختار جذب نیرو در سازمان حفاظت محیط‌زیست، حفاظتگران را ناامید کرده است

انقراض سرمایه انسانی

اگر سیستم به‌کارگیری نیرو در سازمان حفاظت محیط‌زیست درست بود، درصد بالایی از افراد علاقه‌مند و متخصص جذب شده بودند؛ نه نیروهای اتفاقی، بدون تخصص و بدون انگیزه.

۳

براساس آخرین گزارش ارائه‌شده در نشست پژوهشکده سوانح طبیعی و کرسی یونسکو

۴ هزار همت تو غبارا گم شد

بیست سال سیاستگذاری برای مقابله با گردوغبار کاملاً ناموفق بوده است

۵

نگاهی به ضررهای زیست محیطی جام باشگاهها جام جهانی پرسود اما پراسیب

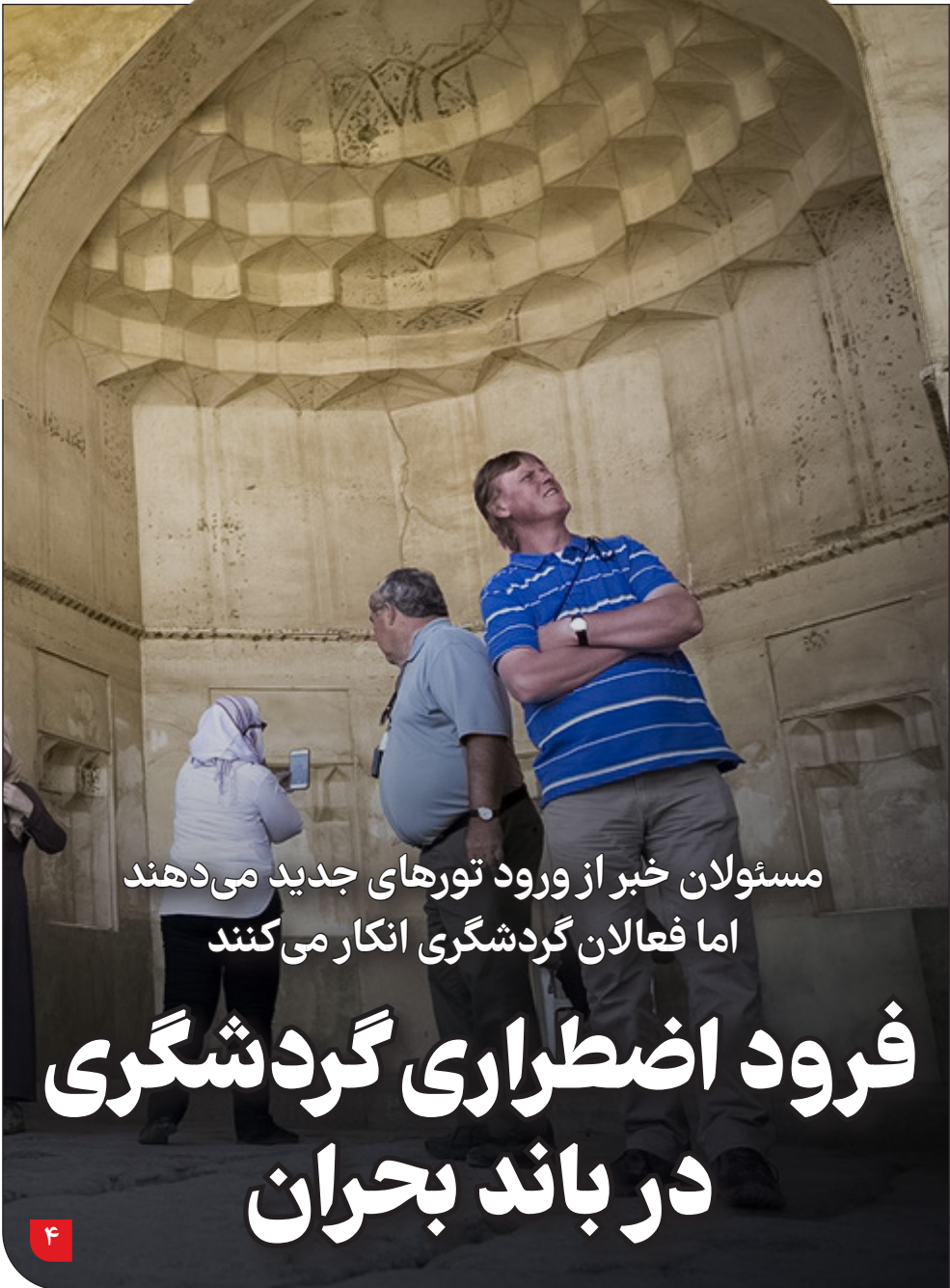
۲

۵

روزنامه سام

سال بیست‌ونهم | شماره پیاپی ۳۱۷۶ | شنبه ۲۸ تیرماه ۱۴۰۴ | قیمت ۵ هزار تومان

www.pas.com

مستولان خبر از ورود توره‌های جدید می‌دهند اما فعالان گردشگری انکار می‌کنند

فرود اضطراری گردشگری در باند بحران

۴

گزارش «پیام ما» درباره تأثیر جنگ دوازده‌روزه بر هنرهای نمایشی

غافلگیری صحنه

۸

روایتی از وداع دانش‌آموزان افغانستانی با معلم و همکلاسی‌های ایرانی

بازگشت به وطن نادیده خداحافظی با مدرسه

۶

یادداشت

ریزگردها را عادی‌سازی نکنید

نازنین ناصری |

دانشجوی دکتری محیط‌زیست |

۳

نگاه کارشناس

حلقه گمشده حفاظت از آثار موزه‌های ایران

احسان محمدحسینی |

باستان‌شناس و مدرس دانشگاه |

۲

خبر

پورمحمدی خطاب به صداوسیما:

روی روان مردم راه نروید

«مصطفی پورمحمدی» گفت: حرکت‌هایی نکنیم؛ روی روان مردم راه برویم. صداوسیما خیلی‌ها را دعوت کرد، خیلی کار خوبی کرد؛ ولی روی روان مردم نباید راه بروند. همان‌طور که آقا فرمودند با بی‌اطلاعی اینجا تحلیل، اظهارنظر، پیش‌بینی و جنگ تحمیلی دوازده‌روزه، گفت: حرکت‌هایی نکنیم؛ روی روان مردم راه برویم. صداوسیما خیلی‌ها را دعوت کرد، خیلی کار خوبی کرد؛ گفت‌وگوها، بحث‌ها،

انسجام را تضعیف کردن است. مصطفی پورمحمدی، دبیر عالی جامعه روحانیت مبارز در گفت‌وگوی ویژه خبری با موضوع «انسجام ملی برگ برنده ایران در جنگ تحمیلی دوازده‌روزه»، گفت: حرکت‌هایی نکنیم؛ روی روان مردم راه برویم. صداوسیما خیلی‌ها را دعوت کرد، خیلی کار خوبی کرد؛ گفت‌وگوها، بحث‌ها،

خبر

ورق در بازار طلا برگشت

این کارشناس بازار سکه و طلا کشور ضمن اشاره به تغییرات قیمت سکه در هفته اخیر، در رابطه با تغییرات قیمتی در بازار، گفت: سکه طرح قدیم با یک میلیون و ۶۰۰ هزار تومان افزایش در طول یک هفته اخیر به ۷۲ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان و سکه طرح جدید با یک میلیون و ۴۰۰ هزار تومان افزایش به ۷۹ میلیون و ۱۰۰ هزار تومان در آخرین معاملات پایانی هفته گذشته رسید. کشتی‌آرای افزود: نیم‌سکه با ۹۵۰ هزار تومان افزایش به ۴۳ میلیون و ۱۵۰ هزار تومان رسید؛ ربع‌سکه با افزایش ۳۵۰ هزار تومانی به ۲۵ میلیون تومان رسید. همچنین، هر گرم طلای ۱۸ عیار نیز با یک گرمی بانک مرکزی نیز با ۲۰۰ هزار تومان افزایش، در سطح ۱۴ میلیون و ۷۰۰ هزار تومان معامله شدند.

این کارشناس بازار سکه و طلا اعلام کرد: قیمت طلای آب‌شده و طلای ۱۸ عیار نیز در بازار این هفته صعودی بود؛ هر مثقال طلای آب‌شده در هفته گذشته به طور متوسط ۵۵۰ هزار تومان افزایش یافت و در روز پایانی هفته به ۳۰ میلیون و ۶۶۰ هزار تومان رسید. همچنین، هر گرم طلای ۱۸ عیار نیز با ۱۲۸ هزار تومان افزایش هفتگی، هفت میلیون و ۷۸ هزار تومان به‌ازای هر گرم مبنای معاملات طلا قرار گرفت.

نایب‌رئیس سابق اتحادیه طلا و جواهر تهران ضمن اشاره به فروکش کردن التهابات سیاسی و اقتصادی در کشور، از ثبات نسبی در بازار طلا، سکه و ارز در پایان هفته‌ای که گذشت خبر داد و اعلام کرد پس از افزایش شدید نرخ‌ها، روند کاهشی از هفته گذشته آغاز و بازار وارد فاز آرامش شده است که پیش‌بینی می‌شود هفته آینده ثبات ادامه‌دار باشد. محمد کشتی‌آرای در رابطه با وضعیت یک هفته اخیر بازار سکه و طلا کشور، بیان کرد: در هفته‌های گذشته، به‌ویژه بدلیل شرایط خاص سیاسی و اقتصادی کشور، نوسانات شدید و چشمگیری در بازار ارز، سکه و طلا داشتیم، اما از روز دوشنبه هفته‌ای که گذشت و پس از پایان ایام سوگواری، بازار به‌تدریج به سمت ثبات حرکت کرد و روند نزولی قیمت‌ها متوقف شد.

روند صعودی قیمت سکه در نوسانات نرخ ارز

نایب‌رئیس سابق اتحادیه اتحادیه طلا و جواهر تهران افزود: قیمت جهانی طلا نیز که طی هفته‌های گذشته با افزایش همراه شده بود، در روزهای اخیر با کاهش همراه شد. به‌طور مشخص، هر اونس طلا این هفته با ۳۰ دلار کاهش به ۳۳۲۵ دلار رسید. این کاهش، هم‌زمان با کاهش نرخ ارز در بازار داخلی، بر قیمت سکه و طلا اثرگذار بود.

خبر

مجمع عمومی عادی سالیانه شاراک برگزار شد

مالی منتهی به ۳۰ اسفند ۱۴۰۳ توسط اعضای هیات رئیسه مجمع قرائت شد و صورت های مالی شرکت به تصویب سهامداران رسید. همچنین مجمع با تقسیم سود ۳۰۰ ریالی به ازای هر سهم برای سال مالی ۱۴۰۳ موافقت کرد.

حضور ۸۴،۵۹ درصدی سهامداران حقیقی و حقوقی عصر روز پنج شنبه ۲۶ تیرماه ۱۴۰۴ در سالن شهید آوینی مجموعه فرهنگی ورزشی تلاش برگزار شد. در این جلسه گزارش هیات مدیره و گزارش حسابرس مستقل و بازرس قانونی شرکت برای سال

آزاد فراهانی- مجمع عمومی عادی سالیانه شرکت پتروشیمی شازند با حضور سهامداران حقیقی و حقوقی برگزار شد. به گزارش روابط عمومی و امور بین الملل، مجمع عمومی عادی سالیانه شرکت پتروشیمی شازند با

نگاهی به ضررهای زیست‌محیطی جام باشگاه‌ها

جام جهانی پرسود، اما پراسیب

مردتی محسن پور
روزنامه‌نگار

اولین دوره مسابقات جام جهانی باشگاه‌ها (Club World Cup ۲۰۲۵) با حضور ۳۲ تیم باشگاهی به میزبانی ایالات متحده آمریکا در حالی به پایان رسید که این رویداد انتقادات بسیاری را در حوزه‌های زیست‌محیطی در پی داشت. این رقابت‌ها که به‌عنوان یک رویداد آزمایشی برای جام جهانی ۲۰۲۶ نیز به‌شمار می‌آید، با وجود دستاوردهای تجاری قابل‌توجه، در این چالش‌های جدی محیط‌زیستی به‌ویژه در زمینه گرما و تأثیرات اقلیمی روبرو شد و نگرانی‌های بسیاری را

ایجاد کرده است. در طول برگزاری مسابقات جام جهانی باشگاه‌ها، شهرهای میزبان این رویداد نظیر شارلوت، نیویورک و سیاتل با گرمای شدیدی مواجه شدند و در برخی از مقاطع دمای هوا به بیش از ۳۶ درجه سانتی‌گراد رسید و رطوبت بالای این شهرها سبب شد وضعیت ورزشکاران و هواداران در معرض آسیب قرار گیرد. در طول سی سال گذشته، میانگین دمای هوا در ایالات متحده آمریکا بیش از یک درجه سانتی‌گراد افزایش یافته و این کشور ۹ سال از ۱۰ سال گرم تاریخ

داشت که بگوید: «شرایط میزبانی آمریکا از مسابقات حتی برای هواداران نیز امن نیست.» امسال نیز به‌دلیل شرایط دمایی و گرمای طاقت‌فرسا «مارکوس یورنته»، بازیکن تیم فوتبال اتلتیکو مادرید، گفت: «غیرممکن است! هوا به‌طرز وحشتناکی گرم بود و انگلستان پام درد می‌کردند، بالین‌حال شرایط برای همه یکسان بود.» «انزو ماسکا»، سرمربی تیم چلسی، نیز در جریان رقابت‌های جام جهانی باشگاه‌ها گفت: «من همیشه تلاش می‌کنم از بهانه‌جویی دوری کنم و صادق باشم. بحث بهانه نیست، بلکه واقعیت است. وقتی هوا گرم است، باید بپذیرید هوا گرم است!»

گرمای هوا در ایالات متحده آمریکا و برگزاری مسابقات در طول روز سبب شد اقدامات زیادی برای خنک‌کردن ورزشگاه‌ها صورت پذیرد و این اتفاق در استفاده از سوخت‌های فسیلی و آسیب به محیط‌زیست تأثیرگذار بوده است. برای مثال استفاده از واحدهای بزرگ تهویه (HVAC) در برخی استادیوم‌ها نیاز به استفاده از برق زیادی دارد. مصرف تهویه در فضای باز به‌شکل قابل‌توجهی پرمصرف‌تر از تهویه داخلی است و احتمالاً سوخت آن توسط انرژی فسیلی تأمین شده است. اگر مصرف انرژی برای روشنایی و تهویه حدود ۵ تا ۱۰ مگاوات در استادیوم باشد، این عدد معادل مصرف برق پنج هزار خانه در آمریکا است و این مصرف بالا منجر به افزایش قابل‌توجه انتشار گازهای گلخانه‌ای می‌شود.

اما در کنار گرمای طاقت‌فرسای هوا در شهرهای میزبان رقابت‌های جام جهانی باشگاه‌ها، بررسی‌های صورت‌گرفته نشان داد این رویداد در دیگر بخش‌ها هم آنچنان دوستدار محیط‌زیست نبوده است. طبق بررسی‌های انجام‌شده از سوی Carbon Market Watch، حضور ۳۲ تیم در این مسابقات و پروازهای متعدد صورت‌گرفته از سوی تیم‌های شرکت‌کننده در نهایت منجر به ۵۶۴ هزار ۸۷۷ کیلومتری مسیر شده که این اتفاق سبب تولید حجم بسیار زیادی کربن شده است. گزارشی از Queen's و Belfast نیز می‌گوید انتشار گازهای گلخانه‌ای ناشی از مسابقات جام جهانی باشگاه‌ها تقریباً دو برابر میانگین چهار تورنمنت فوتبالی قبلی است. برگزاری مسابقات جام جهانی ۲۰۲۶ به میزبانی ایالات متحده آمریکا آن‌هم با حضور ۴۸ تیم سبب شده است نگرانی‌های بسیاری در زمینه آلودگی‌های محیط‌زیست به‌وجود آید. تخمین زده می‌شود با توجه به افزایش سفرهای هوایی در جام جهانی ۲۰۲۶، حداقل ۹ میلیون تن دی‌اکسیدکربن تولید خواهد شد که رقم نگران‌کننده‌ای است.

دست‌اندرکاران برگزاری رقابت‌های جام جهانی باشگاه‌ها مدعی‌اند که اقدامات متمرکز بر کاهش پسماندها، استفاده از تدارکات پایدار مانند ظروف قابل‌بازافت، مستندسازی و ذخیره دقیق اطلاعات کامل اشیا و آثار تاریخی شامل دیجیتال‌سازی، اسکن سه‌بعدی، عکاسی دقیق و مستندسازی آثار با هدف بازیابی یا پیگیری در صورت تخریب یا سرقت در زمان پیش از بحران است. در این زمینه بسیاری از موزه‌های جهان با استفاده از سیستم‌های مدیریت آثار دیجیتال از جمله TMS یا MuseumPlus استفاده بانک اطلاعاتی دیجیتال دقیقی از گنجینه‌های خود ایجاد کنند که متأسفانه این مهم در کشورمان مغفول مانده است.

در مرحله بعد از مستندسازی باید طبقه‌بندی و اولویت‌بندی آثار به‌طور دقیق انجام و پرسنل برای اجرای عملیات محافظتی و انتقال براساس ارزیابی اهمیت تاریخی، فرهنگی و اقتصادی برای تعیین اولویت در خروج، حفاظت یا استتار آنها توجیه شوند.

از دیگر اقداماتی که مدیران میراث‌فرهنگی باید در زمان صلح انجام دهند و متأسفانه نسبت به آن غفلت ورزیده‌اند، آماده‌سازی پناهگاه‌های ویژه آثار تاریخی و فرهنگی یا (Cultural Bunkers) است که شامل ساخت فضاهای امن ضد انفجار یا ضد حریق برای نگهداری موقت آثار در کنار آموزش پرسنل موزه جهت مدیریت بحران، بسته‌بندی اضطراری، روش‌های انتقال سریع و اصول اولیه حفاظت است.

در این شرایط موزه‌ها باید خود را برای اجرای سناریوهای متعددی براساس شرایط آماده کنند که این سناریوها می‌تواند شامل جابه‌جایی اضطراری و انتقال آثار ارزشمند به مناطق امن‌تر (مانند روستاها یا کشورهای دیگر با همکاری‌های بین‌المللی)، استتار و اختفا برای حفظ آثار در محل، مانند ایجاد دیوارهای کاذب یا دفن موقت در مناطق ازیبش‌تعیین‌شده و محرمانه، تهیه تجهیزات پیشرفته نظارت از راه دور از جمله استفاده از سنسور، دوربین و سیستم‌های هوشمند برای کنترل وضعیت آثار در محل، باشند. علاوه‌براین، مراکز نگهداری آثار تاریخی باید اطلاعات دقیق همه آثار را ثبت کنند و در صورت سرقت ناشی از هرج‌ومرج بتوانند با کمک بانک‌های اطلاعاتی بین‌المللی مانند پلیس بین‌الملل، Art Loss Register و... از فروش این آثار در سایر مناطق جهان جلوگیری و شرایط پیگیری حقوقی را ایجاد کنند.

این موضوع اهمیت بسیار زیادی دارد و برای درک بهتر آن باید

رخ نداد. هرچند برنامه‌ریزان حفاظت و مرمت از موزه‌ها باید خود را برای چنین سناریویی آماده می‌کردند، اما همچنان استفاده از این روش، فاقد توجیه علمی است و باید توجه داشت موج انفجارهای قوی ممکن است کیسه‌ها را به پرتابه‌های خطرناک تبدیل کند و خودشان منجر به آسیب شوند. علاوه‌براین، وقوع انفجاری در نزدیکی موزه می‌توانست باعث ریزش آنها شود و آثار را خرد کند. از سوی دیگر، زمانی که در طول این جنگ راهکار فوق به ذهن مدیران خطور کرد، هیچ‌کس نمی‌دانست قرار است این درگیری تا کی ادامه داشته باشد و این مسئله که ماسه‌ها رطوبت جذب می‌کنند و در زمان طولانی باعث کپک‌زدن، پوسیدگی یا خوردگی آثار می‌شوند، کاملاً نادیده گرفته شد.

به‌طورکلی، استفاده از کیسه‌های شنی اگرچه در مولاری مفید است، اما در برابر تهدیدات مدرن مانند موشک‌های نقطه‌زن یا موج‌های انفجار شدید، یک راهکار کافی و ایمن نیست و استفاده صرف از آنها بدون مهندسی دقیق، ممکن است خطر تخریب آثار را افزایش دهد. به همین دلیل، ترکیب این روش با فناوری‌های نوین و روش‌های لایه‌ای محافظتی، تنها راه منطقی و مؤثر در شرایط امروزی است.

چه راهکارهایی در این شرایط توصیه می‌شود؟

نخستین مسئله‌ای که مدیران ارشد و مسئول حفاظت از میراث‌فرهنگی هر کشور در زمینه حفاظت از آثار موزه‌ای باید مدنظر قرار دهند، داشتن برنامه‌ای دقیق و اجرایی برای مواجه شدن با هر سناریوی خطرناکی مانند جنگ، وقایع طبیعی، آتش‌سوزی و... است. درحقیقت، موزه‌ها و مراکز نگهداری آثار تاریخی باید در هر شرایطی، ظرفیت تاب‌آوری برابر بحران را داشته باشند و بتوانند به‌سرعت برنامه‌های مرتبط با آن شرایط را پیاده کنند.

در سطح جهان نظریه‌ها و مدل‌های متعددی برای حفاظت از میراث در زمان جنگ وجود دارد که از مهمترین آنها می‌توان به نظریه حفاظت مشارکتی (Participatory Protection) مبتنی بر مشارکت جوامع محلی، داوطلبان و نهادهای غیردولتی برای شناسایی، محافظت و حتی پنهان‌سازی آثار در شرایط بحرانی و همچنین مدل حفاظت شبکه‌ای (Networked Protection) مبتنی بر همکاری بین‌المللی و ایجاد شبکه‌های پشتیبانی متقابل بین موزه‌ها، ارتش، NGOها و دولت‌ها برای حمایت از میراث در زمان جنگ اشاره کرد که نمونه بارز آن خدمات Blue Shield International محسوب می‌شود که یک شبکه جهانی و غیرانتفاعی است که با تأسیس کمیته‌های ملی، آموزش نیروهای محلی و اجرای کنوانسیون بین‌المللی و همکاری با سازمان‌های جهانی، تلاش می‌کند میراث‌فرهنگی بشر را در مواجهه با تهدیدهای شدید حفاظت کند.

برای نمونه در سال ۲۰۲۲ اوکراین با اجرای طرح بسیج موزه‌ها، بسته‌بندی و انتقال سریع آثار به زیرزمین‌ها و خارج‌کردن آثار به مناطق امن را با همکاری یونسکو Blue Shield International انجام داد و توانست از این آثار حفاظت کند.

البته این امر مستلزم داشتن برنامه قبلی و از همه مهمتر،

حلقه گمشده حفاظت از آثار موزه‌های ایران

احسان محمدحسینی
استادشناس و مدرس دانشگاه

قدیمی است که پیشینه آن به جنگ جهانی دوم و قبل از آن بازمی‌گردد و در سال‌های دهه چهل قرن بیستم میلادی، برخی از کشورهای اروپایی از این روش برای محافظت آثار تاریخی و موزه‌های خود بهره جستند، اما باید در نظر داشت که این روش امروزه چندان پاسخگو نیست و حتی قدرت انفجار و تخریب مهمات فعلی با دوره جنگ جهانی دوم قابل‌مقایسه نیست.

اگرچه در جنگ جهانی دوم، برخی کلیساها، موزه‌ها و حتی مجسمه‌های شهری اروپا با این روش حفظ شدند و کیسه‌های ماسه‌ای در برابر ترکش، گلوله و ریزش آوار نقش ضربه‌گیر دارند و در سنگ‌های جنگ شهری از آنها استفاده می‌شود و از همه مهمتر مواد اولیه تهیه آن در دسترس بوده و نیاز به تجهیزات پیشرفته ندارد، اما درحقیقت استفاده ساده و بدون طراحی از کیسه‌های شنی در موزه ایران باستان، در مواجهه با حملات پرتاب‌شده مانند بمباران هوایی تهران، اقدامی ناقص و در برخی موارد خسارت‌زا بوده است. از منظر تخصصی حفاظت صحیح در چنین شرایطی نیازمند طراحی فنی چندلایه، اولویت‌بندی آثار و بهره‌گیری از روش‌های مدرن حفاظتی است.

این موضوع زمانی دارای اهمیت می‌شود که باید در شرایطی هر سناریویی را پیش‌بینی کرد و برای نمونه اگر که جنگ به مرحله هرج‌ومرج داخلی، ناآمنی شهری و غارت اموال عمومی برسد، کیسه‌های شنی که با نیت حفاظت چیده شده‌اند، می‌توانند به‌طرز نگران‌کننده‌ای به ابزار تخریب یا تسهیل آسیب تبدیل شوند.

برای نمونه در صورت بروز هرج‌ومرج، افراد می‌توانند از کیسه‌های شنی به‌عنوان «ابزار پرتاب» یا «اعمال فشار» برای شکستن ویتترین، درها یا دیوارهای محافظ استفاده کنند. هر کیسه ماسه حدود ۱۵-۲۰ کیلو وزن دارد و پرتاب یا هل‌دادن آن روی سازه‌های داخلی موزه مانند ویتترین‌های شیشه‌ای باعث تخریب فوری می‌شود. از سوی دیگر درگیری، موج انفجار، ضربه یا لرزش ممکن است باعث فروریختن سازه‌های شنی اطراف آثار می‌شود و اگر این سازه‌ها بدون چارچوب مهارشده چیده شده باشند که در تصاویر موزه ایران باستان دیده می‌شود، احتمال سقوط آنها و له‌شدن آثار وجود دارد.

از این گذشته، در زمان تخلیه اضطراری یا مقابله با غارت، کیسه‌های حجیم می‌توانند راهروها و فضاهای کلیدی را مسدود کنند و مانع جابه‌جایی سریع آثار شوند و در صورت وقوع آتش‌سوزی یا انفجار داخلی نیز وجود کیسه‌های شنی ریزش است جلوی دسترسی به منابع خاموش‌کننده را بگیرد و ریزش آنها شدت تخریب را افزایش دهد. برای نمونه در زمان سقوط صدام حسین در کشور عراق، کیسه‌های شنی و ساختارهای حفاظتی، نتواند آثار موزه بغداد را نجات دادند، بلکه غارتگران از آنها برای تخریب استفاده کردند و در نتیجه بیش از ۱۵ هزار اثر یا دزدیده یا خرد شد.

مشابه این تجربه در دوره جنگ داخلی سوریه و موزه حلب نیز دیده شد و استفاده از کیسه‌های شنی در این موزه نیز باعث دفن مجسمه‌ها در خاک و سنگ شد و افراد محلی با هدف یافتن «گنجینه زیر آنها» بسیاری از آثار را نابود کردند.

خوشبختانه در جنگ دوازده‌روزه، چنین رویدادهایی در کشور ما

کمپین‌های آگاهی‌بخشی برای کاهش اثرات محیطی و حمایت از منابع انسانی و حیات‌وحش را اجرا کرده‌اند. بااین‌حال، بررسی‌های صورت‌گرفته نشان می‌دهد واقعیت‌های میدانی با ادعاهای مطرح‌شده فاصله زیادی دارد. فدراسیون بین‌المللی فوتبال (FIFA) در برنامه‌های درازمدت خود اهدافی را برای کاهش ۵۰ درصدی انتشار گازهای گلخانه‌ای در رویدادهای فوتبالی تا سال ۲۰۳۰ و رسیدن به «صفرخالص» در میزان کربن تولیدشده در رویدادهای زیر نظر خود را تا سال ۲۰۴۰ مشخص کرده که در چارچوب توافق «ورزش برای اقدام علیه تغییرات اقلیم» قرار دارد.

منتقدان این برنامه‌ها از جمله Carbon Market Watch معتقدند این تلاش‌ها تنها اندکی بیش از تبلیغات پیش‌رفته‌اند و ساختار تورنمنت، سفرهای زیاد و حمایت مالی از سوخت‌های فسیلی که با تبلیغات اسپانسرهای نفتی آمیخته شده بود، به مقدار چشم‌گیری آسیب‌های زیست‌محیطی را افزایش داده‌اند. در میان اسپانسرهای مسابقات جام جهانی باشگاه‌ها نام آرامکو (شرکت نفت عربستان‌سعودی) دیده می‌شود و همین امر هم پرسش‌های زیادی را در زمینه تعهد فیفا به حوزه پایداری مطرح کرد؛ اینکه یکی از بزرگترین شرکت‌های نفتی جهان که تولیدکننده سوخت‌های فسیلی است، چرا باید در میان اسپانسرهای مسابقات جام جهانی باشگاه‌ها حضور داشته باشد؟ مؤسسه New Weather Institute در گزارشی نوشته است: «همکاری فیفا و آرامکو سبب می‌شود فرآورده‌های نفتی این شرکت مانند بنزین، گازوئیل یا دیگر محصولات پتروشیمی با برند فیفا مرتبط شود. این تبلیغات گسترده روی مخاطبان فوتبال در سراسر جهان اثر می‌گذارد و تقاضا برای سوخت‌های فسیلی را افزایش می‌دهد. به‌زبان ساده‌تر، همکاری ورزشی می‌تواند میلیون‌ها نفر را به استفاده یا آشنایی بیشتر با محصولات نفتی حاصل از آرامکو سوق دهد و احتمالاً در مسابقات جام جهانی ۲۰۲۶ این قرارداد اسپانسر می‌تواند به‌تثابتهایی حدود ۳۰ میلیون تن دی‌اکسیدکربن اضافه تولید کند.»

در نظر فعالان محیط‌زیست در جام جهانی ۲۰۲۲ به میزبانی قطر نیز ادعاهایی مانند «کربن صفر» به کمک جبران‌سازی، پروژه‌های گمراه‌کننده بوده، حتی مشکوک به آنچه greenwashing (اقدامات نمایشی برای سبزشویی) می‌خوانند، بوده است. در نهایت مسابقات جام جهانی باشگاه‌ها به میزبانی ایالات متحده آمریکا دستاوردهای مالی خوبی را برای میزبان این رویداد و فدراسیون بین‌المللی فوتبال رقم زد، اما آنچه در این میان مانند مورد آسیب قرار گرفت، محیط‌زیست بود.

اشاره کنیم که نتایج پژوهش دانشگاه لایدن (Leiden University) هلند در سال ۲۰۲۳ نشان داد در زمان بحران، آثار مستند و دیجیتال‌شده تا پنج برابر احتمال بازیابی بالاتری نسبت به آثار فاقد مستندسازی دارند.

در نهایت باید اشاره شود که در شرایط مشابه جنگ دوازده‌روزه، راهکارهای ترکیبی جایگزین یا مکمل برای حفاظت از آثار حتی در صورت اجبار به استفاده از کیسه‌های شنی است که شامل این موارد هستند:

- استفاده از بدهای ضدضربه و فوم‌های پلی‌یورتان بین اثر و کیسه‌ها برای جذب موج ضربه.
- استفاده از صفحات ضددرتاری (که در موزه ایران باستان مورد استفاده قرار گرفت).
- ساختن قفسه‌های فلزی یا چوبی محافظ از جمله جعبه‌های ضدانفجار برای آثار حساس به‌جای استفاده مستقیم از کیسه‌ها
- استفاده از فناوری‌های مدرن مثل پانل‌های کامپوزیتی سبک با قابلیت جذب موج ضربه، که در پروژه‌های اخیر Unesco و Blue Shield استفاده شده‌اند.
- محافظت لایه‌ای صحیح در محل (اگر امکان جابه‌جایی نباشد) شامل استفاده از جعبه‌های چوبی با فوم داخلی، لایه‌های پتو نسوز، تعبیه محافظ فلزی یا چوبی مشبک و ایجاد دیواره شنی مهارشده بافاصله ایمن می‌شود.
- ساخت اتاقک‌های ضدانفجار موقت در گالری‌ها که با فریم فلزی و صفحات ضد موج، قابل پیاده‌سازی در سالن‌های بزرگ هستند.
- استفاده از سامانه‌های هشدار و ایمنی فعال از جمله سنسور لرزه، آتش، فشار هوا و خاموش‌کننده خودکار و همچنین دوربین‌های ثبت وضعیت آثار در شرایط بحرانی.

در نهایت امیدوارم مدیران ارشد وزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی از این رویداد تجربه کافی کسب کنند و به یاد داشته باشند که امانتدار فرهنگ و تمدن یکی از قدیمی‌ترین ملت‌های جهان است و از آن مهمتر، هیچ تضمینی وجود ندارد که برای دفعات بعد این‌چنین خوش‌شانس باشیم و هیچ آسیبی به آثار ارزشمند موزه‌هایمان وارد نشود. پس از همین امروز باید برای برنامه‌ریزی و تجهیز موزه‌ها برای مقابله با هر نوع بحران برنامه داشت.

نوع بحران باشد.

ساخت ۴ مخزن امن

برای آثار موزه‌های در پایتخت

رئیس کمیسیون میراث‌فرهنگی شورای شهر تهران اعلام کرد: «مقرر شده است که در چهار نقطه پایتخت، مخازن امن برای نگهداری آثار باستانی و موزه‌ای ساخته شود.» به‌گفته «احمد علوی»، رئیس کمیسیون میراث‌فرهنگی و گردشگری شورای شهر تهران، معضل ما مربوط به مخزن به عنوان محل نگهداری نیست و درواقع، مشکلی بابت کمبود مخزن به‌عنوان محل امنی نداریم، بلکه وجود محلی امن برای اشیا‌ی موزه‌ای در مواقع بحرانی، مثل جنگ، مسئله است. ما در تهران تعداد خیلی محدودی مخزن داریم که به انگشتان یک دست هم نمی‌رسد. علوی درباره ساخت مخازن جدید در تهران گفت: «در جلساتی که با کمیسیون فرهنگی و پژوهشگاه میراث‌فرهنگی داشتیم، این موضوع مطرح شد و مصوبه کمیسیون فرهنگی شورای این بود که ما برای سال ۱۴۰۵، شهرداری تهران را ملزم کنیم تا در چهار نقطه تهران برای ایجاد مخزن جایابی کند و ما اعتباری برایش تعیین کنیم تا چهار مخزن امن و نه مخزن نگهداری برای اشیا‌ی میراثی ساخته شود؛ چون برای انجام این کار اعتبار زیادی نیاز است. بنابراین، انجام آن را به سال ۱۴۰۵ موکول کردیم تا برایش بودجه در نظر گرفته شود.» بنابر اعلام مدیرکل امور موزه‌های کشور در کل کشور، ۶۸ مخزن امن موقت داریم که تنها شش مخزن از آنها دارای استانداردهای خاص موزه‌ای است. ایلنا

درخواست چین برای

برگزاری نمایشگاه در تهران

معاون میراث‌فرهنگی کشور از درخواست چینی‌ها برای نمایشگاه «سرزمین مهر» و برگزاری یک نمایشگاه دیگر از آثار تاریخی ایران خبر داد.
علی داریبی، معاون میراث‌فرهنگی کشور، درباره برگزاری نمایشگاه «سرزمین مهر» در چین که مدت زمان برپایی آن تا شهریورماه امسال است، گفت: «این نمایشگاه که شامل آثار چند موزه تهران و موزه مقدم دانشگاه تهران است، قرار بود تا پایان شهریورماه در چین به نمایش درآید. اما مسئولان برگزاری این نمایشگاه به ما درخواست دادند تا آن را تمدید کنیم. این درخواست را به هیئت وزیران اعلام کردیم تا پاسخشان را ابلاغ کنیم. درصورتی‌که با آن موافقت شود، این نمایشگاه هم تمدید می‌شود.»
داریبی درباره اینکه چرا نمایشگاه‌های متقابل در ایران از کشور چین برگزار نمی‌شود؟ گفت: «برداشت شخصی من این است که آنها هم ملاحظاتی سیاسی به‌دلیل شرایط کشورمان دارند که آثارشان را در حال حاضر به ایران نمی‌آورند. چینی‌ها درخواست کردند که یک نمایشگاه دیگر نیز در ایران برگزار کنند، ولی ما برگزاری آن را منوط به برپایی نمایشگاهی از آثار چینی در ایران کردایم. مهر

آگهی مفقودی

برگ سبز خودرو،خودرو سواری برپایه:
سیستم : برلیند
تیپ دی ام
حاج بک
ببه رنگ : سفید-رغی‌نمیل
۱۳۸۷،
شماره موتور: ۲۶۷۰۲۶۲
شماره شاسی:
S1442287199115
، به شماره پلاک:
۱۴۹۱
۷۴
ایران ۶۵
به نام **سکینه زرمیه شهبایک مفقود** گردیده واز درجه اعتبار **ساقط** می باشد.

شهرباک

—

—

—

—

—

—

ا فرزانه قبادی |

ا روزنامه‌نگار |

درحالی‌که بسیاری از فعالان و شاغلان بخش گردشگری ایران روزهای سختی را پشت سر می‌گذارند و از بیکاری و رکود در شغلشان می‌گویند، روز پنجشنبه «بهر روز ندایی»، معاون توسعه مدیریت و منابع وزارت گردشگری، اعلام کرده است: «در حال پیگیری و رازنی هستم تا با فعال شدن دوباره تورهای گردشگری خارجی امکان ورود مسافران کشورهای مختلف به ایران فراهم آید که قطعاً درامه‌های آینده این کار به انجام می‌رسد.» در شرایطی که هنوز خسارات ناشی از جنگ در بخش گردشگری برآورد نشده و مشخص نیست چقدر خسارت به ذی‌نفعان این بخش وارد شده و مخاطبان این خدمات در جامعه همچنان پیگیر خسارات خود، به‌ویژه در حوزه حمل‌ونقل و پروازهای لغوشده هستند، مشخص نیست این رازبازی‌ها یا کدام گردشگران برای ورود به کشور انجام شده است؟ هرچند در پی این اظهارات و همچنین ادعای رسانه‌ها درباره «صعود گردشگری ایران به فهرست بیست مقصد برتر گردشگری»، فعالان بخش خصوصی سعی کردند متولیان این حوزه را با واقعیات موجود آشنا کنند. اما به‌نظر می‌رسد مدیران ارشد گردشگری ترجیح می‌دهند تصویر خیالی خود را از وضعیت موجود گردشگری داشته باشند.

ا شرایط مساعد نیست، گردشگر نمی‌آید

«ابراهیم پورفرج»، پیشکسوت گردشگری و رئیس سابق

جامعه تورگردانان ایران، در گفتگو با «پیام ما» درباره وضعیت موجود گردشگری می‌گوید: «طبیعی است و نیاز به توضیح بیشتر ندارد؛ وقتی شرایط یک کشور به‌دلایل مختلف آسیب‌پذیر می‌شود و رفت‌وآمد و پروازها با مشکل مواجه باشد، مسافر از سفر به آن مقصد منصرف می‌شود. حتی اگر امروز خبری از حمله نباشد و امنیت برقرار باشد، باز هم گردشگر نگران است که درصورت سفر، آیا پس از ۱۰ روز یا دو هفته می‌تواند به کشورش برگردد؟ آیا پروازها برقرار خواهد بود یا نه؟ در وضعیت بحرانی فعلی، همه گردشگران و شرکت‌های گردشگری و توراپراتورها با احتیاط عمل می‌کنند و ترجیح می‌دهند برنامه سفرشان به ایران را به زمان دیگری موکول کنند. آنها به قصد تفریح، گردش و آرامش سفر نمی‌کنند، نمی‌خواهند این آرامش را با استرس پرواز پرگشت خراب کنند. گردشگران همیشه برای انتخاب مقصد سفر ملاحظاتی دارند و این مختص کشور ما نیست، در تمام دنیا همین‌طور است.»

ا گردشگران به‌جای ایران به مصر می‌روند

پورفرج با بیان اینکه در شرایط موجود به تورهای ورودی امید زیادی نداریم، می‌گوید: «ممکن است گردشگران مذهبی از عراق و کشورهای مسلمان همسایه به ایران بیایند، اما گردشگر فرهنگی و کسانی که برای بازدید از آثار تاریخی و

مسئولان خبر از ورود تورهای جدید می‌دهند اما فعالان گردشگری انکار می‌کنند

فرود اضطراری گردشگری در باند بحران

سازمان گردشگری ملل متحد در گزارش اخیر خود درباره عملکرد کشورهای مختلف در حوزه گردشگری، بیست کشور اول دنیا که بهترین عملکرد را در سه ماه نخست سال ۲۰۲۵ داشتند، معرفی کرد. در این فهرست ایران با ۱۴ درصد بهبود نسبت به مدت مشابه در سال گذشته میلادی، در رتبه نوزدهم قرار گرفته است. این گزارش توسط «انوشیروان محسنی بندپی» در نشست با فعالان گردشگری با تیتتر «صعود ایران به جمع ۲۰ مقصد برتر گردشگری جهان» ارائه و در رسانه‌ها منعکس شد. اما در صورتی‌که مبنای اعلام این رشد ۱۴ درصدی آمارهای رسمی وزارت گردشگری باشد، باید به این نمودار و جایگاه ایران در آن، با دیده تردید نگریست؛ چراکه آمارهای این وزارتخانه سال‌هاست که پرابهام و بدون مبنای دقیق اقتصادی بوده است. بدون تعیین تکلیف حساب‌های اقماری نمی‌توان به هیچ آماری در هیچ بخشی از گردشگری اعتماد داشت و به دقت آن استناد کرد. ضمن اینکه مدیران ارشد این حوزه نیز نگاهی واقع‌بینانه به وضعیت موجود گردشگری ندارند. در آخرین مورد و نزدیک به بیست روز پس از آتش‌پس میان ایران و اسرائیل، معاون توسعه مدیریت وزیر گردشگری اعلام کرده است که بزودی تورهای ورودی وارد کشور خواهند شد. اما سؤال اینجاست که مبنای این ادعا کدام اطلاعات دقیق از وضعیت گردشگری کشور است؟ و منظور از گردشگران خارجی، کدام طیف از گردشگران است؟ درحالی‌که هنوز تعریف دقیقی از «گردشگر» در ساختار آماری این وزارتخانه وجود ندارد. چه طیفی از گردشگران قرار است وارد ایران شوند؟ گردشگران مذهبی؟ گردشگران درمانی؟ کسانی که برای خرید ا از بازارچه‌های مرزی وارد کشور و نامشان وارد فهرست گردشگران می‌شود؟ یا گردشگرانی که خیالشان بابت امنیت ایران آسوده است و چند روزی ایران را به‌عنوان مقصد سفر انتخاب می‌کنند؟ این مانور رسانه‌ای و خبری در شرایطی‌که بسیاری از فعالان بخش گردشگری از وضعیت موجود آسیب‌های جدی دیده‌اند، جای بحث دارد.

فرهنگی ایران می‌آیند و در اقتصاد گردشگری نقش دارند، در حال حاضر به‌دلیل شرایط نامساعد تمایلی به سفر به ایران ندارند.» او البته تأکید دارد: «ما به‌طور کلی ناامید نیستیم، چون ایران کشوری با تاریخ و تمدن بسیار غنی است و مردم دنیا به آن علاقه‌مندند. آنها مشتاق دیدن ایران‌اند. من در ۴۰ سال فعالیت در این حوزه دیده‌ام که بیشتر گروه‌های خارجی هنگام بازگشت، وقتی می‌پرسیم چه چیزی برایشان جذاب‌تر بود، پاسخ می‌دهند: «رفتار مهربان مردم ایران و احترامی که به ما گذاشتند.» این یک امتیاز بزرگ برای گردشگری ایران است. اما باید بپذیریم که در حال حاضر شرایط برای ورود این طیف از گردشگران مناسب نیست. فقط گردشگران یازبانی داریم. سایر گردشگران تمایلی برای آمدن ندارند.» او درباره اینکه چشم‌انداز بخش گردشگری را با توجه به تجربیاتی که در چهار دهه گذشته داشته، چطور ترسیم می‌کند؟ می‌گوید: «باید زمان بگذرد، شرایط آرام شود و از فضای جنگ فاصله بگیریم. امیدواریم نگرانی‌ها درباره درگیری‌های منطقه‌ای رفع شود تا رفت‌وآمدهای گردشگری از سر گرفته شود. اگر شرایط امنیتی ایران بهبود پیدا کند، گردشگران حتماً برای دیدن این کشور خواهند آمد.» او در مورد وضعیت رزرو در فصل پاییز که فصل ورود گردشگران به ایران است، می‌گوید: «ما هیچ رزروی برای پاییز نداریم. باید منتظر پاییز باشیم که ببینیم آیا شرایط مهیا می‌شود که برای

بهار رزرو داشته باشیم یا خیر. در بهار امسال فقط دو سه گروه داشتیم که آنها هم کنسل کردند. برای پاییز هم هنوز گروه‌ها علاقه‌ای نشان ندادند.» شرکت‌هایی که گردشگر به ایران می‌آورند هم نگران‌اند. با چند شرکت صحبت کردیم؛ ابراز نگرانی می‌کنند. یکی از شرکت‌ها می‌گفت در برنامه‌هایش مصر را جایگزین ایران کرده است. مصر هم کشور تاریخی با آثار ارزشمند است. گردشگرانی که به بازدید از ایران علاقه‌مندند، گردشگران فرهنگی هستند که به تاریخ و تمدن جهان علاقه دارند. آنها معمولاً کشورهای تاریخی دیگر مثل مصر و چین و ایتالیا را جایگزین ایران می‌کنند.»

ا شرکت‌های گردشگری از ما تضمین امنیت می‌خواهند

پورفرج از مذاکره با یکی از شرکت‌های ارائه‌دهنده خدمات گردشگری می‌گوید: «یکی از شرکت‌ها از ما ضمانت کتبی می‌خواست. گفت شما یک ضمانت‌نامه کتبی رسمی بدهید، وزارت گردشگری‌تان هم آن را تأیید کند که امنیت ما در ایران برقرار است و اتفاقی برای ما نمی‌افتد. ما نه‌فقط در شرایط موجود که قبلاً هم این کار را نمی‌کردیم. چون معتقدیم گردشگر باید به امنیت مقصد اعتماد داشته باشد، نه اینکه ما با یک برکه اعتمادش را جلب کنیم.» او تأکید دارد که بسیاری از تور اپراتورهای خارجی ایران را به‌کلی از برنامه‌هایشان کنار نگذاشته‌اند، اما فعلاً وضعیت برایشان مطلوب نیست، هرچند به این موضوع هم اشاره دارد که برخی کشورهای اروپایی تا اطلاع ثانوی قرار نیست توری به مقصد ایران هماهنگ کنند. او به‌نقل از این شرکت‌ها می‌گوید: «آنها می‌گویند نمی‌توانیم تورها را معلق نگه داریم تا وضعیت ایران مساعد شود، باید جایگزین پیدا کنیم. تورهای ایران کنسل شده و این مقصد وضعیت مطلوبی ندارد، ولی مصر، چین و ایتالیا که کنسل نشده‌اند.» او معتقد است: «آنها نمی‌توانند منظر بمانند تا کشور ما آرام شود؛ این طبیعی است. با همه شرکت‌هایی که صحبت کرده‌ایم، همه امیدوارند که بهار آینده اوضاع بهتر شود و بتوانند ایران را در برنامه‌شان قرار دهند. البته این هم بستگی به اوضاع دارد. اگر دوباره صحبت از جنگ و درگیری شود، رزروی انجام نخواهد شد. هرچند اروپایی‌ها علاقه‌مند در ایران‌اند؛ با وجود رکود چند سال اخیر، آنها ارتباطشان را با ایران قطع نکرده‌اند، به این امید که اگر در این فصل نتوانند بیایند، در فصل بعد، اگر شرایط مساعد بود، سفر کنند. سفر به ایران همیشه در فهرست برنامه‌هایشان قرار دارد. اما شرایط ایران به‌کلی طوری است که مجبورند دست نگه دارند.»

ا صنایع‌دستی هم از رکود گردشگری آسیب دیده است

پورفرج به‌عنوان یکی از قدیمی‌ترین تور اپراتورهای ایران، درباره وضعیت بخش گردشگری و آسیبی که این بخش در حوادث سال‌های اخیر متحمل شده‌اند، می‌گوید: «شرکت‌هایی که در زمینه تورهای ورودی فعالیت دارند، تقریباً تعطیل شده‌اند. آسیب زیادی دیده‌ایم. تصور کنید من در شرکت خودم ۸۶ پرسنل داشتم، الان فقط دو نفر باقی مانده‌اند. آیا می‌توانم نیروی متخصصی را که در این مدت از دست داده‌ام، برگردانم؟ اصلاً آیا آنها با این اوضاع برمی‌گردند به بخش گردشگری؟ گردشگری یک بخش تخصصی است، باید نیروی انسانی فعال در آن آموزش دیده باشند تا خدمات باکیفیت ارائه کنند. کسانی که تجربه این کار را داشتند، دیگر نیستند. اگر هم بخواهیم نیروهای جدید جذب کنیم و از صفر آموزش دهیم، زمان‌بر و هزینه‌بر است.» او به درآمدزایی گردشگری اشاره و تأکید می‌کند که درآمد این بخش فقط در هتل و رستوران و حمل‌ونقل نیست: «هر چندوقت یکبار فروشندگان صنایع‌دستی با من تماس می‌گیرند و می‌پرسند: «گروه خارجی نمی‌آید؟» آنها هم وضعیت مناسبی ندارند و آسیب دیده‌اند. گردشگران خارجی از طریق خرید صنایع‌دستی، اشتغال و درآمد ایجاد می‌کنند، فرش و صنایع‌دستی ایران برایشان بسیار جذاب است. حالا همه این بخش‌ها به‌دلیل نیامدن گردشگر تحت‌تأثیر قرار گرفته‌اند. شاید فقط ۳۰ درصد از درآمد کل گردشگر نصیب دفاتر خدمات مسافرتی شود، مابقی آن به بخش‌هایی مثل صنایع‌دستی، حمل‌ونقل محلی، اقامتگاه‌ها و جوامع محلی می‌رسد.» واقعیت گردشگری با آن جدالتی که از زبان مدیران دولتی این بخش می‌شنویم، متفاوت است. تا زمانی که نگاهی واقع‌بینانه به این بخش در میان مدیران وجود نداشته باشد، برنامه‌ریزی درستی هم در این حوزه صورت نخواهد گرفت، با نگاه انتزاعی و دور از واقع نمی‌توان گردشگری بحران‌زده ایران را نجات داد.

نوبت اول	سازمان ثبت‌استناد و املاک کشور اداره کل ثبت‌استناد و املاک آذربایجان غربی آگهی ماده ۳ و ۱۳ آیین‌نامه تعیین تکلیف اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر برای شماره ۰۳۸۰۰۰۵۰۳۸۰۰۰۱۴۰۴۰۶۰۲۱۳ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۰۵ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی نرده تصرفات مالکانه و بلاعراض / متقاضی: ۱- شش‌دانگ یک قطعه باغ به مساحت ۱۰۷۸ مترمربع به شماره پلاک ۵۲۱ فرعی از ۱۲ - اصلی حوزه ثبت ملک نرده بخش ۱۱- لزومیه بنام مهری یوسف‌زاد فرزانه محمد واقع در نرده قریه خلیفان لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتیکه اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراضی خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراضی دادخواست خود را به مراجع قضایی قدیم نماید بدین است در صورت تقاضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند صادر خواهد شد. سجاد پورحیدر - رئیس اداره ثبت‌استناد و املاک نرده تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۴/۲۸ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۵/۱۲ شناسه آگهی: ۱۹۶۶۱۰۵
-----------------	--

نوبت اول	سازمان ثبت‌استناد و املاک کشور اداره کل ثبت استناد و املاک آذربایجان غربی آگهی ماده ۳ و ۱۳ آیین‌نامه تعیین تکلیف اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر برای شماره ۰۲۹۹۰۰۰۰۰۱۴۰۴۰۶۰۲۱۳ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۰۵ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی نرده تصرفات مالکانه و بلاعراض / متقاضی: ۱- شش‌دانگ یک قطعه زمین زمریعی به مساحت ۲۸۷۰ مترمربع به شماره پلاک ۱۶۱۰۰ فرعی از ۱۲۵ - اصلی حوزه ثبت ملک نرده بخش ۱۱- لزومیه بنام عبدالله درگزادرج حاجی بانلو فرزند محرم علی واقع در نرده قریه حاجی بانلو لذا به‌منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی‌که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراضی دادخواست خود را به مراجع قضایی قدیم نماید بدهی است در صورت تقاضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند صادر خواهد شد. سجاد پورحیدر - رئیس اداره ثبت‌استناد و املاک نرده تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۴/۲۸ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۵/۱۲ شناسه آگهی: ۱۹۶۵۰۸۳
-----------------	--

نوبت دوم	سازمان ثبت‌استناد و املاک کشور اداره کل ثبت‌استناد و املاک استان خراسان رضوی اداره ثبت‌استناد و املاک حوزه ثبت ملک چناران هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر برای شماره ۰۴۹۰۰۰۰۳۶۰۰۰۱۴۰۴۰۶۰۲۱۳ مورخه ۱۴۰۴/۰۴/۱۹ هیات دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبت ملک چناران تصرفات مالکانه بلاعراض متقاضی آقای جواد زیاده‌بادی فرزند عباس شوشه شانسنامه ۹۸ صادره از در یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۲۹۷/۵۶ مترمربع برای فرقی ۵۸۰۴ از ۵۸۰۴ اصلی مغزوز و مجزی شده از پلاک ۳۸۸۹ فرقی از ۱۳۰-۱۳۰-۱ طی واقع در بخش ۷ شهستان چناران استان خراسان رضویاز محل مالکیت شخصی خریداری محرز گردیده است؛ لذا به‌منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی‌که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراضی دادخواست خود را به مراجع قضایی قدیم نمایند. بدینپس است در صورت تقاضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. سید محمدباقر حسینی جهانگیر - رئیس ثبت‌استناد و املاک تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۴/۱۱ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۴/۲۸ شناسه آگهی: ۱۹۵۸۱۸۲ - م الف: ۳۸۱
-----------------	--

نوبت اول	سازمان ثبت‌استناد و املاک کشور حوزه ثبت ملک منطقه دو گرگان موضوع ارسال آگهی ماده ۳ قانون تعیین تکلیف آگهی اختصاصی موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر برای ماده ۳ و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف برابر آراء صادره هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی تصرفات مالکانه بلاعراض جعفر حسام جلیلی به شماره شناسنامه ۱۸۳۷ شماره ملی ۲۱۲۰۷۶۶۰۱۸ طبق رای صادره حکایت از تصرفات متقاضی کلاسه پرونده ۱۴۰۳۱۱۴۴۱۲۴۸۰۰۰۱۳۷۷ در شش‌دانگ اعیناتی یک قطعه زمین زمریعی با‌تصام ۱۶۶ سهم مشاع از ۱۲۰ اصلی شش‌دانگ عرصه یک قطعه زمین زمریعی که مابقی آن وقف است به مساحت ۶۱۶۳ مترمربع از پلاک ۲۰۷ - اصلی واقع در اصفهانکلاکه بخش ۳ حوزه ثبت ناحیه ۲ گرگان طبق رای صادره حکایت از تصرفات متقاضی کرد؛ لذا به‌منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله پانزده روز آگهی می‌شود از این رو اشخاصی که نسبت به رای صادره فوق‌الذکر اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی بمدت دو ماه اعتراض خود را با ذکر شماره پرونده به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراضی به مرجع ثبتی دادخواست خود را به مرجع ذصلاح قضایی قدیم و گواهی قدیم دادخواست را به این اداره ارائه نمایند. سید عیسی میر کاظمی - سرپرست اداره ثبت‌استناد و املاک منطقه دو گرگان تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۴/۲۸ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۵/۱۳ شناسه آگهی: ۱۹۶۱۶۳۹
-----------------	--

— شهرباک شیراز

آگهی مناقصه عمومی

۳۲۱-۱۴۰۴

شهرداری شیراز (منطقه دوازده) در نظر دارد مناقصه عمومی بسیاری و پیادمر و سازی بلوار آزادگان فاز ۱ شرقی را از طریق برگزاری مناقصه عمومی در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) با شماره فرآخوان ۰۰۱۰۷۰۹۶۶۸۸۰۰۰۲۰۰۴ در مشخص واجد شرایط واگذار نماید. لذا از کلیه متقاضیان دعوت به عمل می‌آید با مراجعه به آدرس **WWW.Setadiran** نسبت به دریافت اسناد مناقصه و تحویل آن اقدام نمایند. در صورت عدم عضویت قبلی، ثبت‌نام در سامانه مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی صاحبان امضای مجاز از سوی متقاضیان جهت شرکت در مناقصه الزامی است. ضمناً در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر شماره‌تلفن: **۰۳۲۱۳۷۵۹۹۰۳** آماده پاسخ گوئی می‌باشد.

مبلغ برآورد: ۸۹/۸۶۵/۳۵۶/۱۳۸ ریال	مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۰۱ از طریق مراجعه به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) اسناد مناقصه را دریافت نمایند.
مدت قرارداد: ۶ ماه	آخرین مهلت ارائه پیشنهادات و ثبت‌اسناد و مدارک در سامانه حداکتر تا ساعت ۱۲:۰۰ روز دوشنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۵/۱۴ می‌باشد.
شرایط کتندگان: اشخاص حقوقی دارای رتبه ۵ در رشته ابنیه سازمان برنامه‌بودجه کشور.	تاریخ و محل بازگشایی پاکات: روز سه‌شنبه ساعت ۱۳:۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۱۴ در محل چهارراه خلدیرین، شهرداری منطقه یک، طبقه سوم، سالن کمیسیون معاملات شهرداری شیراز.
محل اجرای پروژه: شیراز بلوار مدرس خیابان آزادگان ضلع شرقی	شرکت کنندگان می‌بایست تا قبل از جلسه بازگشایی سپرده شرکت در مناقصه را به صورت فیزیکی به آدرس بلوار مدرس نرسیده به ضلع غربی بل قدیر کد پستی: ۷۱۵۵۷-۱۳۳۸۸- تحویل نمایند.
مبلغ سپرده شرکت در مناقصه ۴/۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال	مدت اعتبار پیشنهادها ۳ ماه می‌باشد.
بصورت ضمانت‌نامه بانکی یا فیش واریزی نقدی بحساب سپرده ۰۰۸۰۵۵۰۴۷۴۲-اااا مرجع ۱۰۱۲۲۸ بانک شهر شعبه چمران بنام شهرداری شیراز	هیچگونه وجهی بابت پیش پرداخت داده نمی‌گردد.
برندگان اول و دوم مناقصه هرگاه حاضر به انعقاد قرارداد نشوند سپرده آنان به ترتیب ضبط خواهد شد.	آخرین مهلت دریافت (توزیع) اسناد: متقاضیان می‌توانند حداکتر تا ساعت ۱۳:۰۰ روز چهارشنبه
در زمان انعقاد قرارداد ۵٪ مبلغ پیشنهادی بعنوان ضمانت حسن انجام تعهدات بصورت ضمانت‌نامه بانکی یا فیش واریزی اخذ می‌گردد.	
آخرین مهلت دریافت (توزیع) اسناد: متقاضیان می‌توانند حداکتر تا ساعت ۱۳:۰۰ روز چهارشنبه	

اداره کل ارتباطات و امور بین‌الملل شهرداری شیراز

پیام‌ها

ا | سال بیست و یکم | شماره پیاپی ۳۱۷۶ | شنبه ۲۸ تیر ۱۴۰۴ |

عکس نوشت

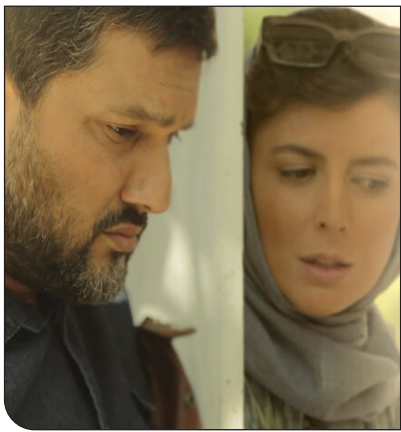
عکاس: سپیده مهاجر - ایسنا

بوستان سنگی «کمر مقبولا» که از دیدنی‌های استان خراسان‌رضوی محسوب می‌شود، مملو از تخته‌سنگ‌های آتش‌فشانی بکر، آثار سنگی، سنگ‌نوشته‌ها و نگاره‌های باستانی ارزشمند است که هویت دیرین این بخش از ایران را بر دل سنگ‌ها حفظ کرده. نام این منطقه از سنگ‌های آتشفشانی آنجا گرفته شده و کمر بمعنی سنگ و مقبولا بمعنی زیبا است.

سینما

مدیریک پردیس سینمایی پرده طلایی تهران اعلام کرد پس از رونق سینمای اجتماعی با «پیرپسر»

مدیر پردیس سینمایی پرده طلایی تهران اعلام کرد پس از جنگ دوازده‌روزه، سینمای اجتماعی با اکران فیلم «پیرپسر» رونق گرفته است. «فرشته فکری» گفت باوجود محبوبیت فیلم‌های کمدی، این فیلم اجتماعی توانست مخاطبان بیشتری جذب کند. در دوران جنگ، تعداد تماشاگران سینما کاهش داشت و سینماها پنج روز در ماه محرم تعطیل بودند. اما اکنون سینماها به روال عادی بازگشته‌اند. همچنین، با طرح فروش بلیت نیمه‌پها، استقبال مخاطبان افزایش یافته و سینماها دوباره پررونق شده‌اند. ایسنا

تجسمی

«به گزارش زنان» در موزه هنرهای معاصر

موزه هنرهای معاصر تهران نمایشگاه «به گزارش زنان» را با آثار هنرمندان زن نوگرا برگزار می‌کند. پیش‌ازاین، نمایشگاه «پیکاسو در تهران» با بیش از ۶۰ اثر از پابلو پیکاسو از ۲۱ اسفند ۱۴۰۳ آغاز و تا ۱۳ خرداد ۱۴۰۴ ادامه داشت. برنامه‌ریزی برای نمایشگاه جدید به‌دلیل تجاوز رژیم صهیونیستی به خاک ایران موقتاً متوقف شده بود، اما اکنون نمایشگاه «به گزارش زنان» به‌عنوان رویداد جدید موزه آغاز شده است.

گزارش

گزارش «پیام ما» درباره تأثیر جنگ دوازده‌روزه بر هنرهای نمایشی

خافلگیری صحنه

باید کارها اجرا شود، کلاس‌ها برقرار شود، فیلمبرداری‌ها تعطیل نشود و... وگرنه حمایت دیگری نداشتیم.»
 کاظمی ادامه داد: «انتظارم این است که باید برای زحماتی که کشیده شده و وقت‌هایی که گذاشته شده، ارزش قائل شد و سلامت فکر، مشاوره‌های کارساز و کمک‌های سریع، تلخی و ناامیدی دوران جنگ را برطرف کرد. ولی مطمئن همه گروه‌های تئاتری که اجراهایشان شروع شده و همه گروه‌های تصویربرداری که کارشان را شروع کرده‌اند و همه کلاس‌های هنری که به کار برگشته‌اند، خودشان دست روی زانو گذاشته و برخاسته‌اند. کوشش مضاعفی برای جبران زمان از دست‌رفته نداشتیم.»
 او با اشاره به تأثیر جنگ و بحران‌هایی از این‌دست بر فعالیت‌های هنری و نمایشی گفت: «بزرگترین دشمن خلاقیت، تردید و ناامیدی است. اینکه مطمئن نشاید کاری که می‌کنید، حتماً در این شرایط لازم است و بهترین کاری است که می‌توانید انجام دهید. تمایل به رها کردن در انسان به‌وجود می‌آید. گویا مدتی همه‌چیز رنگ و معنای قبلی خود را از دست می‌دهد. نگاه و نگرش خودت و مخاطبان تغییر می‌کند. با قدم‌های نامطمئن پیش می‌روید، حداقل در کوتاه‌مدت چنین خواهد بود.»
 کاظمی ادامه داد: «جنگ در درازمدت تأثیرش بر تولیدات آثار هنری خود را نشان خواهد داد. البته همیشه امید کثرت‌مندتر از یأس است. انسان خود را بازسازی می‌کند و روحیه‌اش را دوباره می‌یابد. بهترین امید، ثبات و امید به برقرار ماندن دوستی و شرایط پایدار است.»

دور افتادیم که قابل‌جبران است، ولی ترس و نگرانی و از دست‌دادن‌ها شاید قابل‌جبران نباشد. حتی این روزها بعد از بازگشت به کارهایمان گویا سایه آن را احساس می‌کنیم و نمی‌دانیم یا بهتر بگویم، مطمئن نیستیم که چه کاری انجام می‌دهیم.»
 کاظمی که قرار بود نمایش «سپندرلای چینی» را در قالب اجراهای دوره‌ای آموزشی از ۲۶ خرداد روی صحنه پردیس تئاتر تهران برود و با وقوع جنگ اجراها با چالش روبه‌رو شد، درباره تأثیر جنگ بر هنرمندان و مخاطبان تئاتر گفت: «کار و فعالیت ما در حوزه نمایش وابسته به مخاطبان است. در شرایط پیش‌آمده نه می‌توانستیم و نه می‌خواستیم اجرایی داشته باشیم. نفع‌ها بازیگران و عوامل پشت صحنه و کادر اجرایی پرانگنده و گاه‌ا دور شده بودند، بلکه تماشاگران هم برای حفظ جان خانواده و عزیزانشان ترجیح می‌دادند در مکان‌های شلوغ که ممکن است به‌راحتی نتوانند خودشان را نجات دهند، حضور نداشته باشند. بنابراین، به‌طور کلی کارمان تعطیل شد.»
 او اضافه کرد: «از طرف دیگر به‌دلیل نزدیک‌بودن به ماه محرم؛ فرصت ۱۰روزه اجرای نمایش را از دست دادیم و عملاً بعد از عادی‌شدن اوضاع به‌دلیل رسیدن ایام سوگواری امکان اجرا نداشتیم. این روزها آرام‌آرام مجدداً اعضای گروه را جمع می‌کنیم و با هماهنگی‌های مجدد، امیدواریم دوباره شروع کنیم.»
 این کارگردان و آموزگار حوزه تئاتر و نمایش در پاسخ به این سؤال که آیا پروتکلی برای حوزه نمایش در شرایط بحران و وقوع اتفاقاتی از جمله جنگ، زلزله و... تعریف شده و اینکه آیا معاونت امور نمایشی در شرایط موجود همراهی لازم با گروه‌های نمایشی داشته است؟ گفت: «در چنین مواقعی هیچ پروتکلی وجود ندارد؛ همه خافلگیری می‌شویم. ولی به‌طور کلی، مدیریت شرایط بحرانی در حوزه تئاتر و سینما تعریف نشده است. با توجه به گران‌بودن این حرفه و هزینه‌های بالا، هیچ‌گاه برای شرایط خاص آماده نبوده‌ایم؛ البته جز راهکارهای دستوری که

نمایشی به صحنه نخواهد رفت و اجراهای صحنه‌ای موسیقی و فعالیت‌گالری‌ها نیز از امروز (جمعه، ۲۳ خرداد) تا اطلاع ثانوی متوقف و بدیهی است تهیه‌کنندگان، صاحبان آثار و سامانه‌های محترم فروش بلیت، تدابیر لازم دربارۀ عودت بلیت یا اجرای جایگزین را اتخاذ نمایند.»
 «داوود فتحعلی بیگی» که نمایش «شب نشینی با مولیر» را در تئاتر سنلجج روی صحنه داشت و از قضا ۱۰ شب دیگر هم تمدید شده بود، به‌واسطه جنگ دوازده‌روزه و تعطیلی نمایش‌ها، اجراهای خود را از دست داد.
 او دراین‌باره به «پیام ما» گفت: «با توجه به توقف ۱۰روزه اجراهایمان حدود ۹۰ میلیون تومان خسارت دیدیم. با توجه به آنکه نمایش ما یک اثر کمدی بود و در شرایطی که بسیاری از مردم عزارد بودند و شهید داده بودند، قطعاً ما نیز شرایط اجرا حتی در زمانی که عنوان شد گروه‌های نمایشی اجراهای خود را از سر بگیرند، نداشتیم. در شرایطی که مردم محروم و آسیب‌دیده بودند، چگونه می‌توانستیم کمدی اجرا کنیم؟ ضمن آنکه از ششم تیرماه نیز ماه محرم آغاز شد و عملاً اجراهای ما ناتمام ماند.»
 فتحعلی بیگی با اشاره به آنکه انتظار می‌رفت انجمن نمایش در شرایط جنگ از هنرمندان این حوزه حمایت کند، تأکید کرد: «انجمن نمایش همیشه ۲۰ درصد از فروش نمایش‌ها را دریافت می‌کند. این درحالی‌است که ما انتظار داشتیم با توجه به خسارتی که جنگ به اجراها وارد کرده، ملاحظات لازم انجام شود و انجمن نمایش درصد خود را برنزدارد. نباید فراموش کرد که ما در اوج اجراهایمان بودیم و حتی در همان روز که حمله اتفاق افتاد، تمام بلیط‌ها به فروش رفته بود و عموماً آخر هفته‌هایی که تمام بلیط‌های یک اجرا به فروش می‌رود، آخر هفته بعد نیز همین گونه خواهد بود که ما تمام این شرایط فروش از دست دادیم.»
 این کارگردان نمایش ادامه داد: «با توجه به درصدی که تیوال و انجمن نمایش از فروش اجرای ما کم کردند و حدود ۷۰ میلیون هزینه‌ای که برای اجرا داشتیم، حدود ۱۰۰ میلیون از فروش برای ما باقی ماند که باید بین ۲۵ نفر از عوامل تیم تقسیم شود. با یک ضرب و تقسیم کوچک می‌توان متوجه شد که حتی هزینه رفت‌وآمد تیم احصا نشده است.»

خصوصی تهران خسارت وارد شده است.»
 به‌اعتقاد نامور، نباید فراموش کرد که صرفاً گفتن اینکه اجراها شروع شوند و تئاترها روی صحنه روند، کفایت نمی‌کند: «جنب مخاطب نیازمند بسترسازی از جمله تبلیغات و حضور فعال در فضای مجازی است که با توجه به وضعیت اینترنت و پهنای باند موجود با مشکلات بسیار روبه‌رو هستیم.»
 رئیس انجمن صنفی تماشاخانه‌های ایران گفت: «ضمن آنکه گرد آمدن گروه تئاتر در شرایط پساجنگ و ترس و دلهره که همچنان وجود دارد، کار دشواری است. شاید الان بگوییم که دوازده روز در جنگ بودیم و دوازده روز هم تعطیل، حال بیابید و نمایش‌ها را روی صحنه ببرید، اما روی صحنه بردن یک اجرا بیش از دو ماه تبلیغات و آماده‌سازی نیاز دارد. در تمام این مدت نیز باید اجاره سالن و حقوق کارکنان پرداخت شود، دولت نیز هیچ کمکی به ما نمی‌کند.»
 او اشاره کرد: «نهایت فراموشی کرد که در دوران پساجنگ، جامعه با مجموعه‌ای از چالش‌های روحی، روانی، اقتصادی و فرهنگی روبه‌روست. مردم نیاز دارند تا روایت‌هایی را بشنوند که نفع‌ها زخم‌ها را به رسمیت بشناسد، بلکه به آنها امید بازسازی بدهد. شاید از این جهت است که به سالن‌دارها این اجازه داده شد در روزهای آتی نمایش‌های کمدی و حتی موزیکال روی صحنه بزنند.»
 رئیس انجمن صنفی تماشاخانه‌های ایران تأکید کرد رسالت فعالیت تماشاخانه‌داران بر این است تا بتوانند در این روزها امید را به عموم جامعه تزریق کنند: «امید ما این است تا مردم با دیدن نمایش‌های موزیکال و شاد روحیه تازه‌ای در دوران پساجنگ بگیرند و کمی از ترس، دلهره و خشمشان کاسته شود. در حال حاضر، نمایش «بخ» که تلافی موسیقی، اندیشه و احساس است، در حال اجراست. به‌جرت می‌توان گفت شاید پنج یا شش ماه زمان ببرد تا تئاتر تبدیل به اولویت پنجم و ششم مردم و عموم جامعه شود؛ چراکه در حال حاضر در اولویت‌های نهم و دهم قرار گرفته است. سعی کردیم با تخفیف‌هایی در حدود ۵۰ درصد و حتی اجرای رایگان مردم را به‌سوی تئاتر بکشانیم تا حالشان خوب شود.»

عواقبی دارد که به‌زودی فراموش شدنی نیست و قبل از آنکه فعالیت‌های مختلف تحت‌الشعاع قرار گیرد، روح و روان آدم‌هاست که درگیر فجایع جنگ می‌شود. جنگ تحصیلی دوازده‌روزه نیز نه‌تنها حوزه‌های مختلف سیاسی، اجتماعی، امنیتی و... کشور را تحت‌تأثیر قرار داد، بلکه تأثیر شگرفی بر حوزه فرهنگ و هنر و به‌ویژه تئاتر و نمایش گذاشت. در واقع جنگ تحصیلی، تئاتر ایران را با چالش‌های عمیق اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی مواجه ساخت که آثار آن پس از جنگ نیز مشهود است.
 طی چند هفته گذشته تجربه‌ای جمعی را پشت سر گذاشتیم که قطعاً مورد خواسته هیچ‌یک از ما نبوده و نیست. جنگ دوازده‌روزه تأثیر عمیقی بر روح و روان و البته کسب‌وکاریمان گذاشت. این تأثیر در حوزه فعالیت‌های مختلف، متفاوت بود. «مریم کاظم»، کارگردان تئاتر، با اشاره به آنکه فعالیت‌های کاری این حوزه طبق برنامه‌ریزی زمانی پیش می‌رود که هر اتفاق غیرمنتظره‌ای تأثیر مستقیم روی زمان‌بندی آن می‌گذارد، به «پیام ما» گفت: «اکثر پروژه‌های نمایشی اعم از فیلم و تئاتر و این حوزه طبق برنامه‌ریزی زمانی پیش می‌رود که هر اتفاق غیرمنتظره‌ای تأثیر مستقیم روی زمان‌بندی آن می‌گذارد، به «پیام ما» گفت: «اکثر پروژه‌های نمایشی اعم از فیلم و تئاتر و کلاس‌های هنری و اجراها و اکران‌ها طی جنگ دوازده‌روزه تعطیل شدند و هم‌زمان با شرایط ناگوار و نامطمئن، کار نمی‌کردیم. هم خودمان و هم مخاطبان کارهای نمایشی نگرتانی‌هایی داشتند که اولویت آن در درجه اول به خانواده و سلامت عزیزانشان و سپس هموطنانمان برمی‌گردد.»
 او ادامه داد: «تحت این شرایط، کمی از فعالیت‌های فیزیکی‌مان

خسارت ۶۰ میلیارد تومانی طی ۱۲ روز
 «داوود نامور»، مدیر عمارت نوفل‌لوشاتو، با اشاره به آنکه جنگ بر تمام صنوف و مشاغل تأثیر گذاشت، گفت: «هنوز کسب‌وکارها در وحشت به‌سر می‌زنند و به روزهای قبل از جنگ بازنگشته‌اند. در این میان، بخش فرهنگ و هنر بیش از سایر بخش‌ها آسیب دید. عموماً شاهد آن هستیم که هر اتفاقی که می‌افتد، از فوت یک شخصیت مهم گرفته تا کرونا و... اولین بخشی که تعطیل می‌شود، تئاتر است.»
 او که اجرا در سالن‌های مختلف مجموعه نوفل‌لوشاتو روی اجرا داشت و به‌واسطه جنگ دوازده‌روزه تعطیل شدند، یادآور شد: «بیش از ۱۵۰ اجرا در سالن‌های بخش خصوصی تهران طی این مدت تعطیل شد و تقریباً می‌توان گفت حدود ۲۰ تا ۳۰ میلیارد تومان به سالن‌دارهایی که تئاتر فاخر را روی صحنه می‌زنند، خسارت وارد شده است. با احتساب سالن‌های بخش خصوصی که تئاترهای کمدی را روی صحنه می‌زنند، می‌توان گفت به‌طور میانگین حدود ۶۰ میلیارد تومان طی تعطیلی‌ای که جنگ دوازده‌روزه به ما تحمیل کرد، به سالن‌دارهای بخش

معصومه دیودار | روزنامه‌نگار